

РЕШЕНИЕ

№ 10805

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3900** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Ш. Е./ S. Е./, [дата на раждане], гражданка на Република Т.,ЛНЧ [ЕГН],притежаваща национален паспорт №U26891967, издаден на 29.06.2022г., валиден до 29.06.2032г.,срещу ОТКАЗ УРИ 272000-3934/24.02.2025 година на ВПД Директор ОД МВР- X. за продължаване срока за пребиваване в Република Б. на чужденец,на основание чл.24, ал.1 т.18 ЗЧРБ,постановен по подадено Заявление Вх.№ 27200-523/ 09.01.2025г. по описа на ОД на МВР- X..

С жалбата се твърди,че оспореният административен акт не отговаря на законоустановените изисквания за форма и съдържание и е постановен при неправилно приложение на материалния закон.Поддържа се оплакването че,жалбоподателката е изпълнила изискването на чл.14, ал.1 т.5 от ППЗЧРБ, т.е. е представила банково удостоверение за наличие на открита разплащателна сметка на името на жалбоподателката, с авоар по същата в размер на 13023,90 лева и банково удостоверение изх.№14/24.02.2025 година, издадено от Общинска банка АД- С., като доказателство за достатъчни средства за издръжка,но е прието,че тези средства реално не могат да бъдат приети за стабилни, редовни,предвидими и достатъчни, поради факта, че с тях неограничено във времето разполага и трето упълномощено лице.От съда се иска да бъде отменен административният акт,като незаконосъобразен с присъждане на всички разноски по делото.

Жалбоподателката не се явява не се представлява.

Ответникът по жалбата -ВПД Директор на Областна дирекция на МВР -Х.,не се явява,не се представлява.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод заявление от Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане] , гражданка на Р.Т.,притежаваща национален паспорт № U26891967, издаден на 29.06.2022г., валиден до 29.06.2032г.

На 09.01.2025г. към заявлението турската гражданка прилага изискуемите документи по чл. 14 ал.1 и чл. 29 ал.1 от Правилника за прилагане на закона за чужденците в Република Б. (ППЗЧРБ), както следва:

-Копие на турски национален паспорт № U26891967, издаден на 29.06.2022г., валиден до 29.06.2032г. на Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане] , гражданин на Р.Т. с копие на лични данни и копие на български личен документ „разрешение за пребиваване“ № RA0057971, валидно до 13.02.2025г.;

-Нотариално заверен договор за отдаване на за жилище, сключен на 04.11.2022г. между наемодател Ю. С. А. и наемател Е. Ш. (E. S.), [дата на раждане] , гражданка на Р.Т., чрез пълномощник С. А. Т., редовно упълномощен с пълномощно № 07834/2022г. на Нотариус № 5 на Б., Р. за отдаване на стаи от жилище за неопределен срок на адрес: [населено място] общ.С. обл. Х. и нотариално заверена декларация от Ю. С. А. за предоставено жилище и адрес на пребиваване на Е. Ш. на горепосочения адрес;

-Полица на задължителна медицинска застраховка от ЗАД „Булинс“ АД, сключена от Е. Ш. (E. S.), [дата на раждане] , гражданка на Р.Т. за срок от 14.02.2024г. до 13.02.2025г. и за срок от 14.02.2025г. до 13.02.2026г.

-Банково удостоверение изх. №9/09. 09.01.2025 година, издадено от Общинска банка АД- С., филиал К. за наличие на открита разплащателна сметка на името на жалбоподателя , с авоар по същата в размер на 13023,90 лева и банково удостоверение изх.№ 14/ 24.02.2025 година.

От доказателствата по делото се установява,че Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане] ,гражданка на Р.Т.,ЛНЧ:[ЕГН] е продължително пребиваващ чужденец в Република Б. от 18.03.2024г. до 13.02.2025г. на основание чл. 24 ал. 1 т. 18 от ЗЧРБ.Чуждата гражданка е член на семейството (съпруга) на Р. Ф. Ш., [дата на раждане] , който е гражданин на Р.Б. и Р.Т..На 20.01.2025г. на декларирания от Ш. Е. (S. E.) адрес на пребиваване в Р.Б.: [населено място] общ. С. обл. Х. е извършена полицейска проверка от служители на група „Миграция“ при ОДМВР Х. в изпълнение на разпореждане УРИ8121р-22191/18.10.2017г. на главния секретар на МВР и разпореждане рег. №272р-21606/24.10.2017г. на директора на ОДМВР Х.,резултата от която е отразен в технологичната карта към заявлението.При проверката на адреса от полицейските служители е констатирано,че Ш. Е. не е установена на адреса,не са установени вещи и багаж на чуждата гражданка, за което е съставен протокол за извършена проверка.Изготвено е предложение УРИ:272р-5415/24.02.2025 г. от началник група "Миграция" към ОДМВР – Х../л.27/ до директора

на ОДМВР-Х..Във връзка с това е издаден процесния ОТКАЗ УРИ 272000-3934/24.02.2025 година на ВПД Директор ОД МВР- Х., с който на основание чл. 18, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 11 от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи, чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ и при съобразяване на мотивите, изложени в предложението с рег. №272р-5415/24.02.2025г. на началник група "Миграция", е отказал продължаване на срока на разрешение за право на продължително пребиваване в Република Б. на Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане] ,гражданка на Р.Т..

В обобщение на изложеното се сочи в отказа,че формално за получаване право на продължително пребиваване в РБългария Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане] , гражданка на Р. изпълнява изискването на чл.14 ал.1 т.5 от ППЗЧРБ, като е представила банково удостоверение изх.№9/09.01.2025г. издадено от Общинска банка АД-С., филиал К. за разплащателна сметка IBAN-[банкова сметка] на Е. Ш. (E. S.), [дата на раждане] , гражданка на Р.Т. с авоар по сметката в размер на 13023,90 лв. и банково удостоверение изх. №14 24.01.2025г. издадено от Общинска банка АД - С.,филиал К., за разплащателна сметка IBAN-[банкова сметка] на Е. Ш. (E. S.), [дата на раждане] , гражданка на Р.Т. с авоар по сметката - 13006,79 лв., като доказателство за достатъчни средства за издръжка, но тези средства на турската гражданка реално не могат да бъдат приети за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни, поради факта, че с тях неограничено във времето разполага и още едно лице, а именно С. А. Т., на който чуждата гражданка Ш. Е. (S. E.), и нейния съпруг Р. Ф. Ш. са предоставили издадено в Р.Т., преведено и легализирано безсрочно пълномощно гр. № (А) 07834 от 05.04.2022г. на Нотариус № 5 - Б., Р.Т. с права „...Да ме представлява пред всички банки и да открива банкова сметка /левова или валутна/ на мое име, да я закрива и извършва всякакви действия за разпореждане, да внася и тегли пари без ограничения, да нарежда банкови преводи и други операции...“.Прието е,че представените по сметката на Ш. Е.(S. E.) парични суми посочени в банковите документи-банково удостоверение изх.№9/ 09.01.2025г.,издадено от Общинска банка АД - С., филиал К. и банково удостоверение изх.№14/24.01.2025г. издадено от Общинска банка АД - С.,филиал К. не могат да бъдат приети като достатъчни средства за издръжка,без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна заплата за срока на пребиваване на чужденеца на територията на Република Б..

Поради това е направен извод, че са налице достатъчно данни да се постанови отказ по заявлението за продължаване на правото,на продължително пребиваване на турската гражданка на територията на страната т.к. не е изпълнена правната норма на чл. 24 ал. 2 от ЗЧРБ, а именно - Ш. Е. (S. E.), не разполага с достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна заплата, за срока на пребиваването и на територията на Република Б. и на същата следва да бъде отказано продължаване на срока за пребиваване на основание чл. 26 ал. 2 от ЗЧРБ./л.19-20/

Актът е връчен на жалбоподателката на 24.03.2025г.,чрез пълномощник.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от

надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу административен акт, който е неблагоприятен за нея и подлежи на съдебен контрол на основание чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ е постановен от компетентен орган по см. на чл. 18, ал. 1, т. 11 от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи и чл. 57, ал. 1 от ППЗЧРБ – Директора на Областна дирекция на МВР – Х.. Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и при спазване на изискванията за неговото съдържание, поради извършеното препращане към документите, които задължително следва да обосноват решението на административния орган – предложение от началник група "Миграция" към ОДМВР – Х. /арг. чл. 57 ППЗЧРБ/. Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният отказ отговаря на нормативно установените изисквания за форма и съдържание на акт от вида на процесния, поради което не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

С оглед характера на производството, въз основа на което е издаден оспореният отказ, не се установяват допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават отмяната му на това основание.

Отказът за предоставяне право на продължително пребиваване на Ш. Е. (S. E.), [дата на раждане], гражданка на Р.Т. е постановен при неправилно приложение на материалния закон, по следните съображения:

Процесният отказ е обоснован от правна страна с разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24 г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33 г и 33к - 33м, 33п и 33т./л.20/

В чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ е предвидено, че за получаване на разрешение за продължително пребиваване лицата следва да имат осигурено жилище, задължителни здравни застраховки и осигуряване, достатъчни средства за издръжка, без да прибягват до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия съгласно законодателството на Република Б. за срока на пребиваване. При подаване на заявление за издаване на първоначално разрешение за пребиваване се представят и документите, чрез които е обосновано заявлението за издаване на виза по чл. 15, ал. 1, а навършилите 18-годишна възраст чужденци, с изключение на лицата, които притежават статут на лица без гражданство в Република Б., представят и документи за съдимост или за криминална или за полицейска регистрация, издадени съгласно законодателството на държавата на гражданството, на държавата на произход или на обичайното пребиваване.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ППЗЧРБ, за получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на

Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, с изключение на чужденците, кандидатстващи на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 18, чл. 24в, чл. 24и и чл. 33 г, ал. 4 от ЗЧРБ, когато плащането не е извършено по електронен път; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република Б., когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република Б.; 6. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението.

Цитираните разпоредби от ППЗЧРБ определят документите, които чужденецът следва да представи, както и обстоятелствата, които е необходимо да се установят при първоначално подаване на заявление за получаване разрешение за продължително пребиваване в Република Б. или за подновяване на разрешението за продължително пребиваване, за да се получи такова разрешение.

По делото няма спор, че към момента на подаване на Заявление УРИ: 272000-523/09.01.2025 г. Ш. Е./ С. Е./л.31/е пребивавала на територията на страната на валидно правно основание – с разрешено право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, което осигурява възможност на чуждия гражданин да пребивава на територията на Република Б. за срок до една година. Видно е от приложените към заявлението документи, че Ш. Е./ С. Е./ е имала по банкова сметка в Р.Б. сумата от 13006,79 лв.

Спорът се свежда до това дали жалбоподателката има достатъчно средства в Република Б. за заявения период на пребиваване. Минималната работна заплата за 2025г. в Р.Б. е приета с ПМС №359/23.10.2024г. и е в размер на 1077лв. месечно т.е жалбоподателката е разполагала с необходимите средства, към момента на подаване на заявлението. Изложените съображения от административният орган, че трето лице има пълномощно да оперира с банковите и сметки на територията на страната и че паричните и средства могат да бъдат изтеглени по всяко време от упълномощеното лице са неотнормисими и хипотетични. Редовното упълномощаване на трето лице да представлява жалбоподателката пред банкови институции в Р.Б., не може да се приеме за липсата на средства и че същата не отговаря на изискванията на закона да и бъде продължен срока и на пребиваване в Република Б. на основание чл. 24, ал.1 т.18 ЗЧРБ.

Въз основа на тези фактически установявания се налага извода, че подаденото от Заявление УРИ:272000-523/09.01.2025г. е било придружено с надлежни доказателства, за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане установяващи за периода на пребиваване на територията на Република Б., съобразно императивното изискване на ППЗЧРБ. Следователно при неправилно приложение на материалния закон административният орган е постановил отказ да издаде разрешение за продължаване на правото на продължително пребиваване в Република Б. на Ш. Е./ С. Е./.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваният акт е незаконосъобразен. Жалбата се явява основателна.

При този изход на спора своевременно заявената претенция на жалбоподателката за

присъждане на разноски следва да се уважи. Претендира разноски за държавна таса от 10 лв. и за адвокатско възнаграждение от 300 лв.,за които представя към жалбата доказателства за извършването им и които следва да и се присъдят.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение четвърто от АПК,АССГ 34-състав,

РЕШИ:

Отменя по жалбата на Ш. Е./S. Е./, [дата на раждане] ,гражданка на Република Т.,ЛНЧ [ЕГН],ОТКАЗ УРИ 272000-3934/24.02.2025 година на ВПД Директор ОД МВР- Х. за продължаване срока за пребиваване в Република Б. на чужденец,на основание чл.24, ал.1 т.18 ЗЧРБ,постановен по подадено заявление вх.№27200-523/09.01.2025г. по описа на ОД на МВР- Х..

ВРЪЩА административната преписка на директора на ОД на МВР Х. за ново произнасяне по заявление вх.№27200-523/ 09.01.2025г. по описа на ОД на МВР- Х. за предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец,подадено от Ш. Е./S. Е./, [дата на раждане] г.,гражданка на Република Т., съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР Х. да заплати на Ш. Е./ S. Е./, [дата на раждане] ,гражданка на Република Т.,ЛНЧ [ЕГН],разноски по делото за държавна такса и за адвокатско възнаграждение в размер на 158,50 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: